Lietas Nr. C32118108
Lietas arhīva Nr. CA-0102-17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2017.gada 20.martā

Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija:
tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese S.Vasiļevska
tiesnese I.Tabore
tiesnesis I.Stivriņš
ar tiesas sēdes sekretāri D.Somu
Rīgas apgabaltiesas noteikto pārstāvi videokonferences norisei E.Slaidiņu,
piedaloties prasītājas ADB "Gjensidige" Latvijas filiāles pārstāvim /pers. B/ un atbildētājai /pers. C/,
atklātā tiesas sēdē, izmantojot videokonferenci, izskatīja civillietu sakarā ar /pers. C/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2016.gada 2.septembra spriedumu ADB "Gjensidige" Latvijas filiāles prasībā pret /pers. C/ par izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības 1 234,97 EUR piedziņu.

Aprakstošā daļa

ADB "Gjensidige" Latvijas filiāle (līdz prasītājas aizstāšanai - apdrošināšanas akciju sabiedrība "Gjensidige Baltic") 2008.gada 19.martā iesniegusi tiesā prasību pret /pers. C/ par izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības 1 234,97 EUR piedziņu, norādot, ka atbildētāja ar 2007.gada 7.jūnija iesniegumu lūdza kompensēt zaudējumus, kas nodarīti viņas automašīnai BMW 320, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, 2007.gada 6.jūnijā notikušā ceļu satiksmes negadījuma rezultātā. Iesniegums pamatots ar ceļu satiksmes negadījuma izraisītāja obligātās civiltiesiskās apdrošināšanas līgumu.

Saskaņā ar Ceļu policijas 2007.gada 7.augusta izziņu par ceļu satiksmes negadījuma izraisītāju tika atzīts automašīnas BMW X5, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, vadītājs, kurš atstāja negadījuma vietu. Šīs automašīnas īpašnieka civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu bija veikusi AAS "Gjensidige Baltic", polises /numurs/.

Atbildētājai /datums/saskaņā ar apdrošināšanas līgumu /numurs/tika izmaksāta apdrošināšanas atlīdzība 1 234,97 EUR (867,94 LVL).

Prasītāja norāda, ka pēc ceļu satiksmes negadījuma lietas izmeklēšanas noslēguma 2007.gada 1.novembrī tā saņēma Ceļu policijas izziņu par to, ka nav izdevies noskaidrot otru ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto automašīnu.

Prasītāja uzskata, ka atbilstoši Ceļu policijas konstatētajiem apstākļiem tai nebija jāizmaksā /pers. C/ apdrošināšanas atlīdzība, jo otrs ceļu satiksmes negadījuma dalībnieks nav noskaidrots. Līdz ar to apdrošināšanas atlīdzība /datums/izmaksāta nepamatoti.

Saskaņā ar Civillikuma 2389.pantu prasītāja lūgusi piedzīt no /pers. C/ 1 234,97 EUR un valsts nodevu 185,24 EUR.

Atbildētāja rakstveida paskaidrojumā norādījusi, ka prasību neatzīst. No 2007.gada 15.augusta lēmuma par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu, kas pamatots ar Ceļu policijas izziņu EZ029934, redzams, ka prasītājas rīcībā bija ziņas par to, ka vainīgā transportlīdzekļa īpašnieks ir /pers. E/, apdrošināšanas polise /numurs/. Viņa netika informēta, ka divus mēnešus vēlāk policija mainījusi savu viedokli, nosūtot apdrošinātājam cita satura izziņu, proti, ka vainīgā persona nav noskaidrota. Turklāt arī 2007.gada 1.novembra izziņā ir norādīta ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās vainīgās automašīnas apdrošināšana polise /numurs/

Atbildētājas ieskatā, policijas sniegtā pretrunīgā informācija nevar būt par pamatu tam, lai radītu viņai nelabvēlīgas sekas. Viņa no savas puses ir darījusi visu iespējamo, lai policijai palīdzētu noskaidrot vainīgo personu.

Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumā izsmeļoši uzskaitīti gadījumi, kad apdrošinātājs ir tiesīgs iesniegt regresa prasību pret transporta līdzekļa vadītāju vai ceļu satiksmes negadījumā zaudējumu nodarījušā transporta līdzekļa īpašnieku. Likumdevējs apdrošinātājam nav paredzējis tiesības atprasīt no trešās personas izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību, ja vien šī persona nav rīkojusies ļaunprātīgi, tādēļ nav pamata piemērot Civillikuma 2389.pantu.

Ar Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2016.gada 2.septembra spriedumu ADB "Gjensidige" Latvijas filiāles prasība apmierināta pilnīgi. No Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas 2007.gada 7.augusta izziņas tiesa konstatēja, ka 2007.gada 6.jūnijā plkst.13.17 notikušajā ceļu satiksmes negadījumā bija iesaistīti transportlīdzekļi ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/ un /TL numurs/. Par vainīgu ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā atzīts transportlīdzekļa ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/ vadītājs, kurš atstājis ceļu satiksmes negadījuma vietu. Ceļu satiksmes negadījuma rezultātā nodarīti bojājumi /pers. C/ transportlīdzeklim ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/. Ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā vainīgā transportlīdzekļa ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/ īpašnieks ir /pers. E/, kura civiltiesiskā atbildība bija apdrošināta AAS "Gjensidige Baltic", apdrošināšanas polise /numurs/.

Izmaksu akts un maksājuma uzdevums pierāda, ka AAS "Gjensidige Baltic" /datums/izmaksājusi atbildētājai apdrošināšanas atlīdzību 1 234,97 EUR (867,94 LVL).

Savukārt Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas 2007.gada 29.oktobra izziņā, kas iesniegta AAS "Gjensidge Baltic", norādīts, ka nav noskaidrots 2007.gada 6.jūnijā plkst.13.17 notikušo ceļu satiksmes negadījumu, kurā bija iesaistīts atbildētājai piederošais transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, izraisījušais transportlīdzeklis.

Ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Ceļu policijas nodaļas 2007.gada 12.septembra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.EZ 028 934 par ceļu satiksmes negadījumu, kas notika 2007.gada 6.jūnijā plkst.13.17 /adrese/, pie nama Nr.11, izbeigta administratīvā lietvedība, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 63.panta pirmās daļas 1.punktu. Lēmumā konstatēts, ka nav iegūti pierādījumi tam, ka ceļu satiksmes negadījumu būtu izraisījis transportlīdzeklis BMW X5, valsts reģ.Nr./TL numurs/, bet ceļu satiksmes negadījumu izraisījis nenoskaidrota transportlīdzekļa vadītājs.

Tiesa norādīja, ka ceļu satiksmes negadījuma apstākļi un vainīgā persona ir noskaidrojama, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu un pieņemot tajā lēmumu. 2007.gada 12.septembra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā nav apstrīdēts un ir stājies spēkā, bet ar spēkā esošu lēmumu konstatēto

faktu pārvērtēšana civiltiesiskā kārtībā nav pieļaujama.

Tiesa atzina, ka prasītāja izmaksājusi /pers. C/ apdrošināšanas atlīdzību bez tiesiska pamata, jo sākotnējais Ceļu policijas 2007.gada 7.augusta izziņā norādītais izmaksas pamats ir zudis.

Tiesas ieskatā, nav būtiskas nozīmes faktam, ka Ceļu policijas 2007.gada 29.oktobra izziņā norādītais vainīgā transportlīdzekļa īpašnieka civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas polises numurs sakrīt ar pirmajā izziņā norādīto numuru, jo saistību izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību rada apdrošinātā transportlīdzekļa īpašnieka vaina ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā. Konkrētajā gadījumā ceļu satiksmes negadījumu izraisījušais transportlīdzeklis nav noskaidrots.

Atsaucoties uz Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 41.pantu, kurā norādīti pamati apdrošinātāja regresa prasības celšanai, tiesa konstatēja, ka prasītāja nebija apdrošinājusi atbildētājas civiltiesisko atbildību, tādēļ pušu tiesiskās attiecības apspriežamas atbilstoši vispārējām saistību tiesiskās attiecības regulējošām normām.

Saskaņā ar Civillikuma 2389.panta otro daļu prasītājai ir tiesības atprasīt no atbildētājas izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību, jo sākotnējais pamats, kas radīja prasītājai pienākumu izmaksāt apdrošināšanas atlīdzību, proti, prasītājas apdrošinātā transportlīdzekļa īpašnieka vaina ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā, ir atkritis.

Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa nosprieda piedzīt no /pers. C/ prasītājas labā izmaksāto apdrošināšanas atlīdzību 1 234,97 EUR un valsts nodevu 185,44 EUR, kopā 1 420,41 EUR.

/pers. C/ iesniegusi apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesas 2016.gada 2.septembra spriedumu, pārsūdzot to pilnā apjomā. Atbilstoši Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 39.pantam lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu apdrošinātājs pieņem, ja ceļu satiksmes negadījumā zaudējumus nodarījusī persona un nodarītie zaudējumi ir noskaidroti.

Atbildētāja norāda, ka viņa rīkojās saskaņā ar likuma prasībām, proti, vērsās pie apdrošinātāja, kuram saskaņā ar minētā likuma 36.panta piekto daļu ir pienākums pirms lēmuma par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu pieņemšanas pārliecināties, ka noskaidrota ceļu satiksmes negadījumā zaudējumus nodarījusī persona.

Prasītāja uzzinot, ka policija mainījusi savu viedokli par ceļu satiksmes negadījuma apstākļiem, pretēji likuma prasībām nav sazinājusies ar Transporta līdzekļu apdrošinātāju biroju, kā arī nav informējusi viņu.

Atbildētājas ieskatā, prasītāja nepamatoti cēlusi regresa prasību.

Saskaņā ar Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51.pantu gadījumā, ja ceļu satiksmes negadījumu izraisījis nenoskaidrots transporta līdzeklis, tad apdro\sināšanas atlīdzību viņai vajadzēja izmaksāt no Garantiju fonda. Prasītājai bija pienākums vērsties Transporta līdzekļu apdrošinātāju birojā un celt prasību pret Garantiju fondu, paziņojot par to viņai. Šajā gadījumā Civillikuma 2389.panta piemērošanai nav pamata.

/pers. C/ nepiekrīt prasības pamatošanai ar spēkā stājušos lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, minētais lēmums viņai vispār netika nosūtīts. Administratīvā pārkāpuma lietas materiāli liecina, ka automašīnas vadītājai /pers. H/ lēmums tika nosūtīts tikai 2008.gada septembrī. Līdz ar to apgalvojums, ka viņa laikus nepārsūdzēja lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, nav pamatots.

Atbildētāja atkārtoti akcentē faktu, ka arī 2007.gada 1.novembra policijas izziņā ir norādīts ceļu satiksmes negadījumā iesaistītās vainīgās automašīnas apdrošināšanas polises numurs /numurs/.

Atbildētājas ieskatā, tiesa nepamatoti noraidīja viņas lūgumu par Transporta līdzekļu apdrošinātāju biroja kā trešās personas pieaicināšanu lietā, jo prasības apmierināšanas gadījumā birojam būtu pienākums izmaksāt viņai apdrošināšanas atlīdzību. Pieaicinot trešo personu, tiktu atrisināts strīds, jo atbilstoši Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 51.pantam Garantijas fonds nodrošina apdrošināšanas atlīdzības izmaksu to zaudējumu segšanai, kurus nodarījis nenoskaidrots transporta līdzeklis.

Tulkojot minēto tiesību normu sistēmiski, saskaņā ar likuma 36.pantu zaudējumus cietušajai personai ir tikai pienākums paziņot par apdrošināšanas gadījumu, bet lēmumu par apdrošināšanas atlīdzības izmaksu pieņem apdrošinātājs vai Transportlīdzekļu garantijas fonds, savukārt cietusī persona šajos strīdos nav iesaistāma.

Tā kā apdrošināšanas atlīdzība tika izmaksāta, viņai nebija tiesiska pamata vērsties Transportlīdzekļu garantijas fondā un lūgt izmaksāt atlīdzību.

Apelācijas sūdzībā /pers. C/ lūgusi pilnīgi noraidīt prasību.

Tiesas sēdē atbildētāja /pers. C/ uzturēja apelācijas sūdzību atbilstoši tajā norādītajiem motīviem, bet ADB "Gjensidige" Latvijas filiāles prasību neatzina pilnīgi un lūdza to noraidīt.

Prasītājas ADB "Gjensidige" Latvijas filiāles pārstāvis /pers. B/ neatzina apelācijas sūdzību, uzturēja prasību pilnā apjomā un papildus paskaidroja, ka apdrošināšanas atlīdzība atbildētājai tika izmaksāta uz pārsteidzīgi pieņemta lēmuma pamata, kam par iemeslu bija kļūdaina Ceļu policijas izziņa. Tā kā netika konstatēta automašīnas BMW X5, valsts reģ.Nr./TL numurs/, īpašnieka vai vadītāja vaina ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanā, /pers. C/ nav pamata saņemt apdrošināšanas atlīdzību. Šajā gadījumā atbildētājai nepienākas apdrošināšanas atlīdzība arī no Transportlīdzekļu apdrošinātāju biroja, jo minētais gadījums neatbilst Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likuma 31.panta astotās daļas un 51.panta noteikumiem.

Motīvu daļa

Noklausījusies prasītājas pārstāvja un atbildētājas paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos rakstveida pierādījumus un apelācijas sūdzības motīvus, Civillietu tiesas kolēģija uzskata, ka /pers. C/ apelācijas sūdzība ir pamatota, bet ADB "Gjensidige" Latvijas filiāles prasība ir nepamatota un noraidāma pilnīgi.

Tiesas kolēģija piekrīt apelācijas sūdzības argumentam, ka Civillikuma 2389.pants, ar kurā norādītām tiesiskā sastāva pazīmēm pamatota prasība, nav attiecināms uz izskatāmās lietas faktiskajiem apstākļiem.

Minētā tiesību norma iekļauta Civillikuma Saistību tiesību daļas deviņpadsmitās nodaļas V apakšnodaļā "Prasījumi no netaisnas iedzīvošanās".

Tiesību doktrīnā atzīts, ka Civillikuma 2369.-2392.panta noteikumu mērķis ir panākt taisnīgu izlīdzinājumu starp prasītāju un atbildētāju. Pirmkārt, tiek novērsts atbildētāja mantas neattaisnotais pieaugums, otrkārt, prasītājam tiek atdots tas, kas sakarā ar iedzīvošanos atrodas atbildētāja mantā. Tomēr minēto normu noteikumu primārais uzdevums ir nevis prasītāja mantas iepriekšējā stāvokļa atjaunošana, bet gan atbildētāja mantas neattaisnota pieauguma novēršana. Ar to noteikumi par prasījumiem no netaisnas iedzīvošanās atšķiras no noteikumiem par zaudējumu atlīdzību, kuru galvenais uzdevums ir atjaunot prasītāja mantas agrāko stāvokli, neievērojot to, kā zaudējumu atlīdzība ietekmēs atbildētāja mantu (*sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. - Rīga: Mans īpašums, 1998, 648.lpp.; K.Torgāns. Saistību tiesības. II daļa. Mācību grāmata. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 310.lpp.*).

Tātad, lai atzītu, ka atprasījums jebkāda pamata trūkuma dēļ ir dibināts, jākonstatē (jānodibina ar pierādījumiem) atbildētāja mantas neattaisnots pieaugums.

Civillikuma 2389.pantā noteikts, ja kādam ir bez jebkāda pamata priekšmets no otra mantas, tad to var no viņa atprasīt. Attiecībā uz šādu atprasījumu nav nekādas nozīmes, vai tāda priekšmeta iegūšanai nav bijis pamata no paša sākuma, jeb vai pamats, kas agrāk ir bijis, vēlāk atkritis.

Būtībā minētā tiesību norma tikai atkārto, ka neviens nedrīkst iedzīvoties otram par ļaunu un uz tā rēķina, kas vispārīgi noteikts Civillikuma 2391.pantā un vēlreiz pateikts 2369.pantā.

Gan civiltiesību doktrīnā, gan judikatūrā, kas izveidojusies iztulkojot Civillikuma 2389.pantu, norādīts, ka atprasījums jebkāda pamata trūkuma dēļ (*condictio sine causa*) ir iespējams šādos gadījumos: 1) ja izpildījums ir izdarīts uz spēkā neesoša tiesiska darījuma pamata vai vispār bez jebkādas izpildījuma devēja un izpildījuma saņēmēja norunas par tiesisku attiecību nodibināšanu; 2) ja atprasāmais priekšmets ir nonācis atbildētāja mantā nevis ar prasītāja dotu izpildījumu, bet gan citādā veidā.

Atprasījums jebkāda pamata trūkuma dēļ ir iespējams tad, ja izpildījuma devējs izpildījuma izdarīšanas brīdī ir zinājis, ka izpildījumam nav tiesiska pamata (*sk. Latvijas Republikas Civillikuma komentāri: Ceturtā daļa. Saistību tiesības. Autoru kolektīvs prof. K.Torgāna vispārīgā zinātniskā redakcijā. - Rīga: Mans īpašums, 1998, 665.lpp.; K.Torgāns. Saistību tiesības. II daļa. Mācību grāmata. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2008, 315.lpp.; Senāta 2005.gada 20.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC-246, 2007.gada 14.februāra spriedumu lietā Nr.SKC-66, 2012.gada 8.februāra spriedumu lietā Nr.SKC-7, 2013.gada 5.aprīļa spriedumu lietā Nr.SKC-121; Civillietu departamenta 2015.gada 30.oktobra spriedumu lietā Nr.SKC-132, 2016.gada 24.februāra spriedumu lietā Nr.SKC-58, 2016.gada 29.novembra spriedumu lietā Nr.SKC-245*).

Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Konkrētajā gadījumā tiesas kolēģija secina, ka prasītāja apdrošināšanas atlīdzību 1 234,97 EUR izmaksājusi atbildētājai uz tiesiska pamata, t.i., saskaņā ar apdrošināšanas polisi /numurs/saistībā ar ceļu satiksmes negadījumu atbilstoši Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas likumam, proti, kad iestājusies civiltiesiskā atbildība, kā arī atbilstoši apdrošināšanas kompānijas 2007.gada 15.augusta lēmumam. Konkrētajā gadījumā pušu tiesiskās attiecības noteica līgums, tādēļ izpildījumam ir tiesisks pamats. Līdz ar to nav pamatots prasītājas arguments par Civillikuma 2389.panta piemērošanu izskatāmās lietas faktiskajos apstākļos un ADB "Gjensidige" Latvijas filiāles prasība ir noraidāma pilnīgi.

Attiecībā par saņemtās apdrošināšanas atlīdzības atmaksāšanu Augstākās Tiesas Civillietu departaments ir skaidrojis: "Gadījumā, ja apdrošināšanas atlīdzība izmaksāta bez pamata, apdrošinātājam ir tiesības prasīt atmaksāt samaksāto apdrošināšanas atlīdzību. (..) Tomēr, lai varētu atprasīt samaksāto apdrošināšanas atlīdzību sakarā ar netaisnu iedzīvošanos, ir jābūt konstatētai citas personas atbildībai par notikušo ceļu satiksmes negadījumu. (..) Tiesa varētu vērtēt ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto personu vainas un atbildības pakāpi, ja prasības pamatojums būtu nevis netaisna iedzīvošanās, bet gan nepamatoti izmaksāta apdrošināšanas atlīdzība saskaņā ar CSN laikā spēkā esošā Sauszemes transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšana likuma normām, kas nosaka, ka neatlīdzina ceļu satiksmes negadījumu izraisījušā transportlīdzekļa īpašnieka vai tiesīgā lietotāja personai un mantai nodarītos zaudējumus, kas tādā gadījumā prasītājai būtu jāpierāda" (*Augstākā Tiesa. Civillietu departamenta prakse sauszemes transpotrlīdzekļu vadītāju civiltiesiskās atbildības obligātās apdrošināšanas (OCTA) lietās, 2015.gads, 5.4.punkts, arī Civillietu departamenta 2007.gada 7.novembra spriedums lietā Nr.SKC-649*).

Pastāvot šādiem apstākļiem tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pretēji Civilprocesa likuma 5.panta sestās daļas noteikumiem nav ņēmusi vērā judikatūru un prasību uz tā pamata, kā tā ir celta, kļūdaini apmierinājusi.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu, kas noteic, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, no ADB "Gjensidige" Latvijas filiāles atbildētājas labā ir piedzenama par apelācijas sūdzību samaksātā valsts nodeva 185,25 EUR.

Savukārt atbilstoši Civilprocesa likuma 42.panta noteikumiem valsts labā no prasītājas piedzenami izdevumi par pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu un izsniegšanu apelācijas instances tiesā 6,20 EUR, kas nav samaksāti iepriekš.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432. un 434.pantu Latgales apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

noraidīt pilnīgi ADB "Gjensidige" Latvijas filiāles prasību pret /pers. C/ par izmaksātās apdrošināšanas atlīdzības 1 234,97 EUR (viens tūkstotis divi simti trīsdesmit četri *euro* un 97 centi) piedziņu.

Piedzīt no ADB "Gjensidige" Latvijas filiāles, reģistrācijas Nr.40103595216, /pers. C/, personas kods /personas kods/, labā tiesas izdevumus 185,25 EUR (viens simts astoņdesmit pieci *euro* un 25 centi), ieskaitot kontā /numurs/AS "Swedbank", BIC/SWIFT kods: HABALV22.

Piedzīt no ADB "Gjensidige" Latvijas filiāles, reģistrācijas Nr.40103595216, valsts labā ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 6,20 EUR (seši *euro* un 20 centi), kas ieskaitāmi kontā – saņēmējs: Tiesu administrācija, NMR: 90001672316, saņēmēja banka: Valsts kase, kods: TRELLV22, konta Nr. LV51TREL2190458019000, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, lieta Nr.C32118108, CA-0102-17.

Noteikt ADB "Gjensidige" Latvijas filiālei termiņu sprieduma labprātīgai izpildei daļā par tiesas izdevumu piedziņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Izskaidrot, ka šajā termiņā Latgales apgabaltiesā iesniedzams dokuments, kas apstiprina tiesas izdevumu samaksu valstij.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā 30 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas Augstākās tiesas Civillietu departamentā, iesniedzot kasācijas sūdzību Latgales apgabaltiesā un iemaksājot drošības naudu 300 EUR kontā – saņēmējs: Latvijas Republikas Augstākā tiesa, reģistrācijas Nr.90000068892, saņēmēja banka: Valsts kase, kods TRELLV22, konta Nr. LV83TREL8280010000000, ekonomiskās klasifikācijas kods: F22010010, norādot personas datus.

Pilna sprieduma faktiskās sastādīšanas diena - 2017.gada 10.aprīlis.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese S.Vasiļevska
Tiesnese I.Tabore
Tiesnesis I.Stivriņš